

Kantoor houden in een klaverblad

WORDEN DE VERKEERSWISSELAARS DE NIEUWE GROEIPOLEN?

VANDAAG

MORGEN

Vandaag zijn de klaverbladen van onze autosnelwegen onbereikbare stukjes niemandsland. Architect Dirk Coopman wil ze graag omtoveren tot nieuwe, uiterst efficiënt uitgerust bedrijvonzones. Zo hoeven we de laatste stukjes groen niet op te offeren aan de industrie.

Stap in een luchtballon en laat je door de wind over het Vlaamse landschap voeren. Wat je ziet is een lappendeken van gezinswoningen, bedrijven en infrastructuurnetwerken. Het gevolg van decennia stuurloze groei.

„Vanop grotere hoogte zie je een *blue banana* die reikt van Londen over Rotterdam en het Ruhrgebied tot Milaan”, zegt Coopman. „Een reusachtig industriegebied dat via een netwerk van autosnelwegen is verbonden. Recent kwamen daar nog eens een pak kmo-zones bij. Ook al wordt voortdurend over de wereld-economie gepraat, toch zie je dat gemeenten elk hun eigen kmo-zones willen. Om de lokale tewerkstelling te verzekeren. Vaak zijn die zones bijna even groot als het dorp waar ze aan vasthangen. Het gevolg: een enorme chaos. Vrachtwagens moeten een hele weg doorheen verkavelingen en dorpskernen afleggen voor ze het industrieterrein bereiken. Woon- en werk-

Rijden we de volgende eeuw nog met de wagen naar het werk? Als architect Dirk Coopman zijn *Intercity*-plan erdoor krijgt wel. Om te werken hoeven we de snelweg zelfs nooit meer te verlaten. Willen we de roep om extra bedrijfsterreinen beantwoorden zonder het laatste stukje groen op te offeren, dan moeten we volgens de docent aan het Brusselse architectuurinstituut Sint Lucas de verkeerswisselaars van onze autosnelwegen omtoveren tot efficiënte bedrijvonzones. „Enkel door het snelwegennet optimaal te benutten, kunnen we de steden en dorpen hun woonfunctie teruggeven.”

— Kris Muylaert

functie overlappen; met alle hinder die daar bij hoort” Wie dacht dat het structuurplan Vlaanderen een uitkomst zou bieden, komt volgens de stedenbouwkundige bedrogen uit. Het plan bevriest volgens hem de versnippering dat het bevecht. Daarom pleit hij voor een toekomstvisie die de lokale besognes overstijgt en op Europese schaal denkt. „De bestaande ruimtelijke ordening beperkt zich tot het inkleuren van zones. In kmo-zones mag je grote dozen neerplanten, elders niet. Ik vind dat het over meer moet gaan. Zeker nu mobiliteit zo belangrijk is. Niet alleen voor de werknemers die graag op tijd op het werk arriveren,

maar misschien nog meer voor bedrijven. Zij hangen af van meervoudige dagelijkse leveringen. Dus moeten we wat bestaat maximaliseren. Ons niet afkeren van de autosnelwegen, maar het bestaande wegennetwerk volop benutten.” Coopman gaf zijn futuristisch plan de naam *Intercity* mee.

Op de klaverbladen van de autosnelwegen moeten volgens hem bedrijvonzones komen die meerdere verdiepingen tellen. Een nieuw bedrijvenland dat niet enkel via de weg maar ook via het openbaar vervoer bereikbaar is. Zo vinden bedrijven eindelijk de extra ruimte die ze zoeken en keert elders de rust terug.

„Steden en dorpen dienen om in te wonen. Er is ook plaats voor kleinschalige bedrijven en dienstenleveranciers die niet van mobiliteit afhankelijk zijn. Tegelijk vragen bedrijfsleiders duizenden hectaren extra terreinen. Zorg ervoor dat een bedrijf voor zijn uitbreiding naar een klaverblad kan dat rechtstreeks via de autosnelweg te bereiken is. Door de files zijn de autosnelwegen in ongenade gevallen. Ten onrechte. Het concept is het slachtoffer van zijn eigen succes. Elk bedrijf wil nu eenmaal graag levering aan de deur. Dus moeten we het concept verbeteren. Niet langer bedrijven kriskras in de buurt van de autosnelweg ves-

tigen, maar meteen aan de snelweg linken. Onder de middenberm kunnen we zelfs de pijpleidingen voorzien voor de aan- en afvoer van grondstoffen en afval.”

Een stervorming netwerk van klaverbladen waar de trein stopt. Het lijkt een utopia, maar dat was de kanaaltunnel tot voor kort ook. Coopman wil het plan verder uitwerken en ermee naar de Europese Commissie stappen. Het moet volgens de architect ook mogelijk zijn grote bouwpro motoren over de streep te trekken. Dus best mogelijk dat we binnenkort op een klaverblad gaan werken. „Om de steden te vrijwaren, heeft de overheid in de jaren vijftig en zestig de snelwegen in de mooiste landschappen aangelegd. Als we erin slagen op deze assen kwaliteitsvolle architectuur te enten, kunnen we de concentrische uitbreiding van de steden een halt toeroepen. Dan werken we in het groen zonder de open ruimte te vernietigen.”

De toekomst volgens Dilbert

Voorspelling 18:

In de toekomst zal het leven niet zijn zoals in Star Trek. (*)